

อฏฺฐก ความเพียร

นฺตี โอบะณฺมฺว
คั้นว่า ใจประสงคฺสร้าง

ทวฺฉิถฺตีฉิ
กลางดงก็ว่าท่ง

โอิณว
ใจซี้ค่าน

ทวฺบวฺถฺตีฉิ
กลางบ้านก็ว่าดง

ธ ฐฺมฺตี
อันว่า ของสูงต้อง

บวฺฐฺมฺตี
ป่ายป็นหมื่นต้อย

บุณฺตี
อยู่สกเฮื้อ

อวฺฐฺมฺตี
เที่ยวหม่นชอกหา

อฏฺฐตี ฐฺยวฺไ
แหวนว่า ของอยากได้

ทวฺพวฺมฺฉฉ
ไกลยากสุดแสน

ทวฺฐวณ:
เพียรมานะ

ฐฺยวฺไ
ตื่นเอาจนได้

อฏฺฐตี ฐฺฉฉฉ
แม่หน้า นอนคอยถ้ำ

บวฺพวณฺฉฉ ฉฉฉ
บุปผารือลีหล่น ลงแล้ว

ฉฉฉ ฉฉฉฉ
มีแต่ ดอกไม้แห้ง

ฉฉฉฉฉฉ
โหยแล้วสว่างลง

ฉฉฉฉฉฉ
เบิ่งแต่ แมงภูเฝ้า

ฉฉฉฉฉฉ
บินจรซอนชอก

ฉฉ ฉฉฉฉ
จ้งได้ ตอมดอกไม้

ทวฺพวณฺฉฉ ฉฉฉฉ
หอมล้าหน้าหวาน ทานเออย

ฉฉฉ

ศรฺวณฺ

ฉฉ ฉฉฉ ฉฉฉฉ

๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓